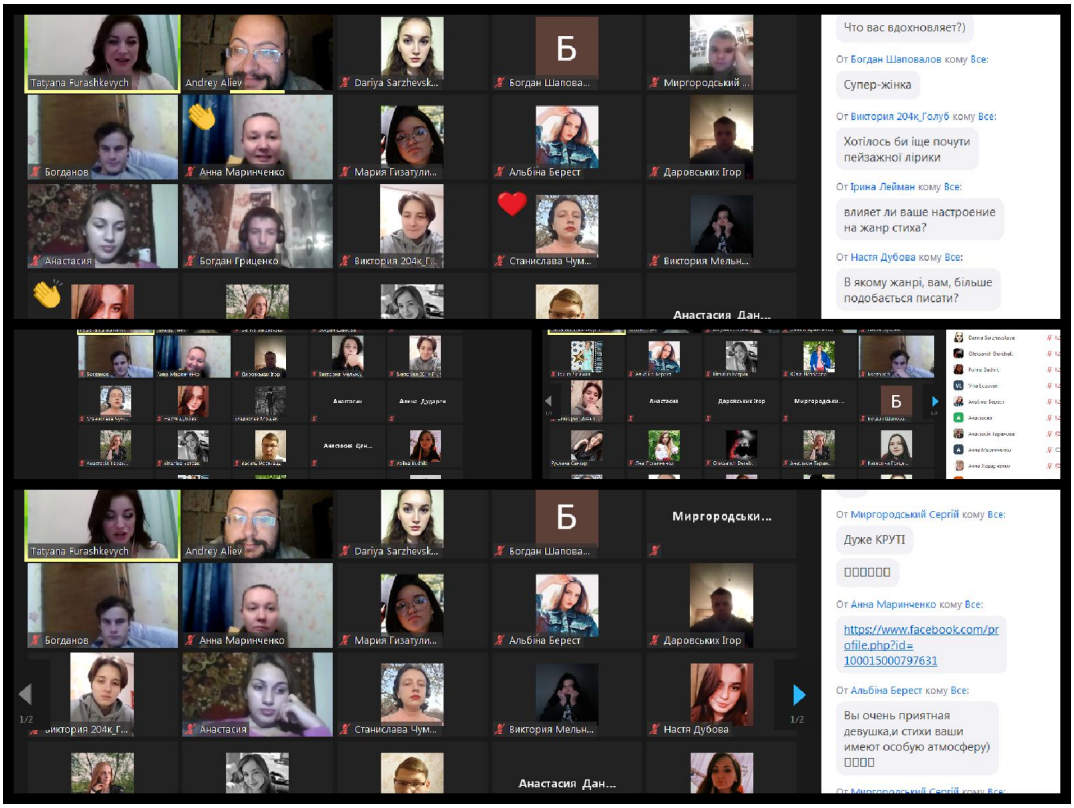
Зустріч на біс із поетесою Тетяною Даниловою

Автор: Unsvet
18.12.2020 15:31 - Обновлено 18.12.2020 15:36

16 грудня в межах циклу «Народжене в Прибужжі слово» відбувся літературний онлайн-вечір на біс. Студенти-історики другого, третього і п'ятого курсів Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського зустрілись із миколаївською поетесою Тетяною Даниловою.

Пані Тетяна розповіла, що свій перший вірш (це було вітання вчительці) написала у 2-му класі. Навчаючись в університеті, писала невеликі за обсягом п'єси і статті для студентських стіннівок. Власну поезію ділить на громадянсько-пейзажну та інтимну лірику. Під час зустрічі присутні насолодилися віршами обох різновидів, та ще й в авторському виконанні. Почала Тетяна зі свіженького. Поезія «Панно Україно!» дуже сподобалася студентам. Ба більше, виявляється, що цей вірш надихнув одного з «фейсбучних» шанувальників поетеси створити відеоролик із власною декламацією. Створити байку «Соловей і кабан» Тетяну спонукала не така приємна ситуація. Вона розповіла, що якось стала свідком публічного приниження шанованої людини – відомого тренера. Обурення поетеси вилилося в слова байки, мораль якої вельми красномовна і повчальна: «Якщо рило у багнюці, не учи співати». Ця розповідь стимулювала жваве обговорення важливих тем сьогодення: гендерних відносин і жіночої емансипації.

Молодь дала волю своїй цікавості. Запитували про перший вірш. (Це «Весна» з майбутнього циклу «Пори року»); про улюблену книгу («1984» Джорджа Орвелла, а ще

«Роксолана» і «Диво» Павла Загребельного). Цікавились, як Тетяна ставиться до постмодернізму. У відповідь вона порекомендувала познайомитись із творчістю українських постмодерністів Олександра Ірванця і Любка Дереша. Питали, якими б поетеса хотіла бачити своїх читачів. Вона була відвертою:«Поважаю і люблю всіх. Але мені подобається, коли читачі вступають в діалог, коментують, обговорюють віршовані пости в фейсбуці , демонструють свою начитаність». Звичайно, розпитували про творчі плани. А в планах поетеси – можливий музичний дует із шанувальником її творчості.

Автори-початківці, яких на зустрічі зібралося чимало, отримали від Тетяни кілька вартісних порад щодо того, як захистити авторські права, як знайти ідеї для віршів («не варто розмінюватися на дрібниці і топтатися на темах, з яких попередники вже вичавили всі соки»), що починати ділитися з віртуальним читачем краще не «найболючішими текстами», а зачекати, поки «наросте броня». Написані рідною мовою твори авторка радить перевірити зі словником перш ніж публікувати в мережі.

Молодь була в захваті від спілкування. Онлайн-зустріч тривала майже дві години. Студенти побажали авторці творчого натхнення на нові твори – безмежно проникливі і дуже мотивуючі.

Панно Україно!
Заквітчана і вбрана у блакить,
Ідеш полями, горда тополино.
Для тебе все цвіте, усе бринить,
Велична Панно! Панно Україно!
Зігріта сонцем, зрошена росою,
Стрічаєш вранішню зорю і день.
Співаєш – я милуюся красою
І неповторністю твоїх пісень.
Розмаєм трав, духмяністю лаванд
Лунає голос калиново, солов'їно,
І кожне твоє слово – діамант,
Прекрасна Панно! Панно Україно!
Синіє погляд – волелюбний стяг!
Благословляє працю хлібороба.
Краплинки крові воїнських звитяг –
Це твої сльози, по синах жалоба.
Величний український родовід
Тобі вклонятиметься щиро і дитинно.
Натхненно пролунає на весь світ:
«Розкішна Панно! Панно Україно!»